

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716211969
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5716211969.6

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s. r. o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P. O. BOX 205 právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, P. O. BOX 205 proti žalovanej K. E., Y. X.XX.XXXX, E. S. XXXX/XX, N., právne zastúpenej advokátskou kanceláriou Podhorský & Partners s. r. o., so sídlom v Bratislave, Zámocká 36, za účasti občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962 ako osobitného subjektu na ochranu práv žalovanej v konaní o zaplatenie 2.115,31 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť sumu 1 025,46 € spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 055,46 € od 01. 10. 2016 do 18. 10. 2016 a 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 025,46 € od 19. 10. 2016 do zaplatenia, všetky do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

II. Ohľadne uplatneného nároku na zaplatenie sumy 803,09 € spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 833,09 € od 21. 09. 2016 do 18. 10. 2016 a 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 803,09 € od 19. 10. 2016 do zaplatenia sa žaloba zamietá.

III. Vo zvyšku uplatneného nároku sa konanie zastavuje.

IV. Žiadna zo strán a ani osobitný subjekt nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.10.2016 sa pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. so sídlom v Kežmarku, IČO: 35 923 130 proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2 115,31 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tou skutočnosťou, že so žalovanou ako veriteľ dňa 15.08.2012 uzavrel zmluvu o pôžičke evidenčné číslo XXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol pôžičku v celkovej výške 3 742,80 €. Žalovaná sa pôžičku zaviazala splácať 60-timi mesačnými splátkami v sume 64,19 €, avšak z tejto sumy ku dňu spisania žaloby zaplatila len 577,71 €. Keďže žalovaná porušila povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, žalobca ju listom zo dňa 16.10.2013, ktorý nazval predžalobnou upomienkou vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, žalovaná však splátky nezaplatila. Pohľadávka žalobcu predstavuje ku dňu spisania žaloby 2 693,02 €, avšak od tejto sumy žalobca odpočítal sumu 577,71 €, ktorú mala žalovaná zaplatiť a rozdiel vo výške 2 115,31 € uplatňoval spolu s úrokom z omeškania uvedeným v žalobnom petite od 26.10.2013 do zaplatenia. Ku žalobe žalobca pripojil zmluvu o pôžičke resp. návrh zmluvy nazvaný žiadosť o poskytnutie najľahšej pôžičky, všeobecné obchodné podmienky veriteľa, akceptačný list nedatovaný, predžalobnú upomienku - list zo dňa 16.10.2013 a prehľad splátok a úhrad.

3. Listom z 05.01.2017, na súd došlým 23.01.2017 oznámil novozvolený právny zástupca pôvodného žalobcu, ale aj obchodnej spoločnosti uvedenej v záhlaví tohto rozsudku, že prevzal ich zastupovanie a že medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a obchodnou spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s. r. o. so sídlom v Bratislave uvedenou v záhlaví tohto rozsudku ako postupníkom bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej je aj pohľadávka voči žalovanej a z toho dôvodu obe obchodné spoločnosti žiadali, aby súd pripustil podľa ustanovenia § 80 ods. 1 C. s. p. zámenu v osobách strán na strane žalobcu. Na dôkaz o ich tvrdení právny zástupca žalobcu do spisu pripojil rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 31.08.2016. Uznesením sp. zn. 10Ccp/92/2016 zo dňa 08.02.2017 súd pripustil zmenu subjektu tak, že na strane žalobcu vystúpila z konania obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a na jeho miesto do konania vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s. r. o. so sídlom v Bratislave. Ešte pred dorúčením žaloby žalobkyni žalobca podaním z 11.04.2017 (čl. 65) na súd došlým 13.04.2017 zobral žalobu čiastočne späť. V tomto podaní žalobca uviedol, že berie žalobný návrh späť v časti o zaplatenie sumy 256,76 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania od 26.10.2013 do zaplatenia a navrhuje konanie v tejto časti zastaviť, takže žalobca ďalej žiadal, aby bola žalovaná zaviazaná zaplatiť mu sumu 1 828,50 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 26.10.2013 do 18.10.2016 a ďalej úrok z omeškania 8,5 % zo sumy 1 828,55 € od 19.10.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Túto skutočnosť odôvodnil tým, že po podaní žaloby dňa 18.10.2016 došlo k úhrade sumy 30 € od žalovanej.

4. Následne bola žaloba doručená žalovanej a žalovaná sa k nej vyjadrila písomným podaním z 22.04.2017, na súd došlým 24.04.2017. V tomto podaní predovšetkým namietala, že zo zmluvy o pôžičke vyplýva, že žalobca jej poskytol sumu 2 000 € a nie sumu 3 742,80 €. Vo svojom vyjadrení žalovaná potvrdila, že uhradila sumu vo výške 577,71 €, pričom poslednú splátku urobila 16.05.2013. Tvrdila, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mohol požadovať splatnosť pôžičky od 17.08.2013 a tým uplatniť svoje právo po prvýkrát, v súlade so zákonom mu od tohto dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho Zákonníka. Tým, že sa žalobca nedomáhal svojho nároku pred súdom v čase od 17.05.2013 do 17.08.2016 stal sa jeho dlh premlčaný dňom 18.08.2016 a jeho žaloba je nedôvodná. Následne poukázal na ustanovenie Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a na ustanovenie zákona 100 ods. 1, 103, 101 Občianskeho zákonníka. Poukázala na spotrebiteľský charakter sporu a skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a všeobecné obchodné podmienky obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky. Tvrdila, že všeobecné obchodné podmienky si nikdy neprečítala, pretože bolo reálne nemožné, aby ako priemerný spotrebiteľ dokázala sa čo i len oboznámiť s takýmto písomným textom, nemala právnické vzdelanie a spoliehala sa na dobromyseľnosť dodávateľa, jeho odbornosť a profesionálny prístup. Dodávateľ však nepostupoval pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou, dobromyseľne a v súlade so zákonom. Poukázala na skutočnosti, že zmluva bola uzatvorená v rozpore s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a tieto skutočnosti spôsobili, že úver sa stal bezúročne a bez poplatku. Predovšetkým poukázala na skutočnosť, že splátka nebola rozdelená na istinu a úrok. Termín konečnej splatnosti uvedeným v žiadosti o zmluve o poskytnutí pôžičky bol označený len mesiacom a rokom, absentoval konkrétny deň, písmo v zmluve a obchodných podmienkach bolo menšie ako 1,9 mm. Vzhľadom na tieto skutočnosti, ak by nárok žalobcu nebol premlčaný, bol by nárok žalobcu len vo výške 1 537,60 €, teda vo výške rozdielu medzi požičanou a splatenou istinou a nie vo výške 2 115,31 €. Na viac poukázala na skutočnosť, že zmluva je nečitateľná, pri podpise si ju neprečítala a dodávateľ jej nevysvetlil jednotlivé ustanovenia zmluvy a jej právne účinky a dôsledky, preto nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Odplata za úver, podľa jej názoru, je neprimeraná, keďže prevyšuje odplatu stanovenú v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Poukázala na neadekvátnu výšku úrokov dohodnutých vo výške 32 %, najmä ak v tom období úroky slovenských bánk zmluvných úrokov v auguste 2012 pre spotrebiteľské úvery z dobou splatnosti od 1 do 5 rokov boli úročené úrokmami vo výške 15,08 % ročne. Pri argumentácii poukázala na niekoľko rozhodnutí súdov Slovenskej a Českej republiky a niekoľko rozhodnutí súdu Európskej únie.

5. Na dôkaz svojich tvrdení predložila žiadosť a zmluvu o poskytnutie najľahšej pôžičky, štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, doklad o poskytnutí úveru vo výške 2 000 €, odpoveď Ministerstva spravodlivosti na jej žiadosť o posúdenie zmluvy. Ešte pred prvým pojednávaním vo veci samej sa žalovaná vyjadrila aj k vyššie uvádzanému čiastočnému späťvzatiu žaloby, kde uviedla, že oznámenie žalobcu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nebolo uskutočnené listom zo dňa 16.10.2013, ale listom zo dňa 27.11.2013, ktorý bol odoslaný 29.11.2013. Uviedla, že poslednú splátku zaplatila 15.05.2013 a poprela, že by bola v prospech žalobcu plnila sumu 30 €, ktorá podľa tvrdení žalobcu, mala byť zaplatená v priebehu konania.

6. Podaním zo dňa 10.05.2017 reagoval žalobca aj na vyjadrenie žalovanej a týmto podaním žalobu opätovne čiastočne zobral späť. V tomto podaní žalobca uviedol, že ním uplatnená pohľadávka predstavuje nezaplatenú časť úveru s tým, že žalovaná zaplatila na úver sumu 577,71 €, čiže zaplatila celkovo prvých deväť splatných úverových splátok po 64,19 €. Žalobca konštatoval, že žalovaná mala poskytnutý úver splácať splátkami s ročnými vŕdyckami k 20. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná 20.09.2012. K predčasnému zosplateniu úveru v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka nedošlo, nakoľko zmluvné strany úverovej zmluvy si nedojednali možnosť predčasného zosplatenia úveru pre prípad nesplnenia úverových splátok. Konečná splatnosť úveru v celosti tak nastane až 20.08.2017, teda splatnosť o poslednej 60-tej dohodnutej úverovej splátky a jednotlivé splátky majú samostatný režim premičania podľa ich splatnosti. Spor bol začatý 14.10.2016. Nepremičané úverové splátky sú v poradí 14.-tej nezaplatenej úverovej splátky splatnej 20.10.2013 do 49.-tej splátky splatnej dňa 20.09.2016, čiže 36 úverových splátok po 64,19 € spolu vo výške 2 310,84 € zo zákonným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po termíne splatnosti 49.-tej splátky, ktorej splatnosť nastala 20.09.2016. V predmetnom spore voči žalovanej si však žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie nižšej sumy než mu vznikol nárok. Podaním z 11.04.2017 žalobca totiž súdu oznámil čiastočné plnenie zo strany žalovanej v sume 30 € a v časti sumy 286,76 € zobral žalobu späť. Predmetom sporu je tak zaplatenie sumy 1 828,55 €. Keďže predmetom prejednávaneho sporu je aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 1 858,55 € od 26.10.2013 do 20.09.2016 a v časti úroku vo výške 0,50 % ročne zo sumy 1 858,55 € od 21.09.2016 do 18.10.2016 a v časti úroku z omeškania vo výške 0,50 % zo sumy 1 828,55 € od 19.10.2016 do zaplatenia žalobca berie žalobu späť a navrhuje konanie zastaviť. Žalobca teda žiadal, aby bola žalovaná zaviazaná zaplatiť mu sumu 1 828,55 € spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 858,55 € od 21.09.2016 do 18.10.2016 a 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 828,55 € od 19.10.2016 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Súčasne konštatoval, že predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a odkázal na aktuálny názor vyjadrený v rozsudku súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia a. s. c/a R. E..

7. Na prvom pojednávaní vo veci samej žalovaná namietala tvrdenie žalobcu, že by žalobcovi ešte v priebehu konania v roku 2016 v októbri zaplatila sumu 30 €. Tvrdila, že takúto sumu žalobcovi nezaslala. Vo svojej výpovedi uviedla, že v roku 2012 mala isté finančné problémy, o ktorých sa zmienila známej a tá jej poskytla kontakt na reprezentanta predchodcu žalobcu, s ktorým sa opakovane stretla a spísala s ním žiadosť o poskytnutie pôžičky. On od nej požadoval len občiansky preukaz. Žalobkyňa v tom období potrebovala požičať okolo 2.000 € a spomínaný reprezentant veriteľa ju po niekoľkých dňoch nakontaktoval s tým, že jej bola schválená pôžička 2.000 €. Na tomto stretnutí spolu podpísali úverovú zmluvu, ktorú žalobca pripojil do súdneho spisu, avšak na vyhotovení pre žalobkyňu nachádza sa len jeden podpis, kdežto na vyhotovení zmluvy, ktoré pripojil žalobca do súdneho spisu, sa nachádzajú až tri podpisy. Žalobkyňa do spisu pripojila originál žiadosti o poskytnutie Najľahšej pôžičky s jej podpisom a podpisom sprostredkovateľa z 8.8.2012, štandardné európske informácie v spotrebiteľskom úvere, doklad o výbere poskytnutého úveru v hotovosti a všeobecné obchodné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úverové splátky a všeobecné obchodné podmienky veriteľa. Tie boli pripojené v origináloch do súdneho spisu. Žalobkyňa uviedla, že poisťné podmienky a všeobecné obchodné podmienky jej boli dané pri podpise úverovej zmluvy, avšak si ich prečítať nemohla, lebo nemala okuliare. Preto žiadala reprezentanta, aby jej to vysvetlil, on to však neurobil. Pokiaľ žiadosti o poskytnutie Najľahšej pôžičky bol uvedený jej priemerný čistý mesačný príjem 381 €, ona v tomto smere neposkytovala žiadne písomné potvrdenie zamestnávateľa o príjme, len informovala jeho zástupcu, že pracuje v obchodnej spoločnosti CBA, kde zarobí 300 € až 320 €. O dni, kedy sa majú splácať splátky úveru, sa s reprezentantom žalobcu nerozprávala. Žalobkyňa zotrvala na tvrdení, že z celkovo požičanej sumy 2.000 € zaplatila len sumu 577,71 € a sumu 30 €, ktorú podľa vyjadrenia žalobcu mala zaplatiť v priebehu konania, nezaplatila. Tieto tvrdenia popierala. Žalobkyňa namietala výpočet RPMN, kde konštatovala, že nie je možné, aby úver mal RPMN 32 % a keď je dohodnutá ročná úroková sadzba 32 %, najmä ak bolo dohodnuté poistenie vo výške 2,9 %, čím bola navýšená výška mesačnej splátky na 64,19 €. Teda ja zjavné, že veriteľ nezapočítal poisťné do RPMN ako celkových nákladov spotrebiteľa.

8. V priebehu konania podaním zo dňa 15.3.2017, na súd došlým 7.6.2017, občianske združenie uvedené v záhlaví tohto rozsudku navrhlo, aby ho súd pribral do konania ako osobitný subjekt na stranu žalovanej. Žalovaná na pojednávaní dňa 8.6.2017 so vstupom občianskeho združenia Všeobecná

ochrana práv spotrebiteľov ako osobitného subjektu v konaní na jej strane, súhlasila. Súd preto uznesením sp. zn. 10Csp/92/2016 zo dňa 15.6.2017 pribral občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, do konania ako osobitný subjekt na ochranu práv žalovanej. Následne si žalobkyňa zvolila aj právneho zástupcu z radov advokátov, ktorý sa vo veci písomne vyjadril listom z 20.6.2017 (č.l. 143- 145).

9. V tomto podaní žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázala na občiansko - právny režim záväzku a na ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a Zákona o ochrane spotrebiteľa a namietala obsahové nedostatky zmluvy a totiž nedostatky vyžadované ust. § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/ a § 10 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedla totiž, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená ročná RPMN v neprospech spotrebiteľky a zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami. Žalobcovi tak podľa názoru žalovanej strany vzniká právo len na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanému. Žalovaná strana poukázala aj na vady kontraktácie. Samotný proces vzniku úverovej zmluvy začal podaním žiadosti o poskytnutie Najľahšej pôžičky, ktorú podpísala žalovaná dňa 8.8.2012. Táto žiadosť bola návrhom na uzavretie úverovej zmluvy. Žalobca schválil žiadosť 15.8.2012, čiže akceptoval návrh. V tomto smere však žalovaná strana namietala, že akceptáciou nemohla vzniknúť úverová zmluva, pretože podpisy spolu s návrhom a akceptáciou musia byť na jednej listine. Schválením žiadosti žalovanej zo dňa 15.8.2012 predložil žalobca návrh na uzavretie zmluvy žalovanej, pretože pôvodný návrh nebol akceptovaný. Návrh a akceptácia trpia totiž obsahovým rozporom a to údajoch týkajúcich sa priemernej hodnoty RPMN. V dôsledku tejto skutočnosti nemá zmluva uvedenú priemernú hodnotu RPMN a táto skutočnosť spôsobuje opäť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy. Súčasne však žalovaná strana vzniesla námietku premlčania a totiž vychádzajúcu zo skutočnosti, že nedošlo k platnému uzavretiu úverovej zmluvy a preto môže žalobca požadovať plnenie proti žalovanej len titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobca podal žalobu vo veci samej až 14.10.2016, no vrátenie bezdôvodného obohatenia mohol žiadať ihneď po poskytnutí finančných prostriedkov v období augusta 2012. Žalobcovi uplynula jednak subjektívna dvojročná ako aj trojročná objektívna premlčacia doba.

10. Na takejto argumentácii žalovaná strana zotrvala v priebehu celého konania.

11. Súd na pojednávaniach, ktoré nariadil postupne, nielenže vypočul žalobkyňu, ale oboznámil sa aj s listinami pripojenými stranami sporu do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci.

12. Žalovaná ako dlžníčka s obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., so sídlom v Kežmarku prostredníctvom jeho sprostredkovateľa K. R. dňa 8.8.2012 písala žiadosť o poskytnutie Najľahšej pôžičky (ktorej originál žalovaná pripojila do súdneho spisu na č.l. 109). Z tejto žiadosti vyplynulo, že žiada o pôžičku typu Najľahšia pôžička vo výške 2.000 € pri termíne konečnej splatnosti v auguste 2017 pri celkových nákladoch spotrebiteľa vo výške 1.742,80 € v celkovej sume pôžičky 3.742,80 €, pri výške splátky s poistením vo výške 64,19 € a bez poistenia vo výške 62,38 €, pri počte splátok 60, pri sadzbe poistenia 2,90 % a mesačnej výške poistenia 1,81 €, pri ročnej úrokovej sadzbe 32 % RPMN, 32 % ročne a priemernej hodnote RPMN 21,68 %. Na formulári Žiadosť o poskytnutie Najľahšej pôžičky mimo generálií zmluvných strán a údajoch o požadovanej pôžičke, ktoré boli uverejnené v časti IV. žiadosti, je venovaná časť V. dojednaniu poistenia schopnosti splácať pôžičku, kde si žalobkyňa dohodla poistenie v základnom súbore, je zrejmé, že mala možnosť využiť aj splácanie pôžičky, alebo poskytnutie pôžičky bez poistenia, nakoľko takáto možnosť bola poskytnutá v texte v časti V.. V časti VI. požiadala o poskytnutie pôžičky prevodom na jej účet v L. E., v časti VII. požiadala o spôsob splácania splátok poštovou poukážkou. V časti IX. bolo obsiahnuté vyhlásenie zmluvných strán, podľa ktorého v prípade akceptácie žiadosti inak návrhu klienta na uzavretie zmluvy, sa spoločnosť zaväzuje, že poskytne klientovi za podmienok dohodnutých v tejto žiadosti, všeobecných obchodných podmienkach, peňažné prostriedky, teda spotrebiteľský úver a klient sa zaväzuje, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti a zaplatí úroky. Neoddeliteľnou súčasťou žiadosti a po jej akceptácii zmluvy, sú všeobecné obchodné podmienky, formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a formulár Informácie o finančnom sprostredkovaní. Je zrejmé, že žalobkyňi boli poskytnuté aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, z ktorých navyše vyplýva termín splátok do 20-teho dňa príslušného kalendárneho mesiaca, pričom termín splatnosti istiny a úroku je totožný s dátumom splatnosti mesačnej anuitnej splátky, ktorá pozostáva zo splátky istiny a úroku. Súčasťou zmluvy o

pôžičke mali byť aj všeobecné poisťné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úverové splátky a všeobecné obchodné podmienky veriteľa. Tie boli podľa vyjadrenia žalovanej jej odovzdané pri spísaní žiadosti o pôžičku a mali byť súčasťou žiadosti žalobkyne o poskytnutie pôžičky a po akceptácii žiadosti súčasťou zmluvy o pôžičke.

13. Súd konštatuje, že text všeobecných poisťných podmienok, ale aj všeobecných obchodných podmienok pôvodného veriteľa, je skutočne na rozdiel od zmluvy o pôžičke napísaný tak drobným písmom, že bez efektívnej optickej pomôcky je nemysliteľné ho prečítať, čo len zdravým voľným okom. Z pohľadu súdu je preto nemysliteľné, že by vôľa žalovanej napriek jej vyhláseniu v čl. IX. žiadosti o poskytnutie Najľahšej pôžičky, mohla smerovať k dohodnutiu a k akceptácii toho, čo bolo vo formulári, najmä všeobecných obchodných podmienok, ale aj všeobecných poisťných podmienok uvedené, nakoľko je pravdou, že žalovaná bez, ako súd konštatoval, efektívnej optickej pomôcky, sa s textom oboznámiť v žiadnom prípade nemohla. Súd sa stotožnil s konštatovaním žalovanej strany v tom smere, že žiadosť o poskytnutie pôžičky bola skutočne spolu s formulárom o Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere zo strany žalovanej, návrhom na uzavretie zmluvy. K akceptácii došlo listom, ktorý žalobca pripojil do súdneho spisu (č.l. 6) a ktorým žalovanej oznámil, že jej žiadosť o poskytnutie Najľahšej pôžičky č. XXXXXXXX, bola dňa 15.8.2012 schválená, v dôsledku čoho došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí Najľahšej pôžičky medzi žalovanou a obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku. Potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy, ktorá má nasledovné parametre: pôžička: 2.000 €, celková suma pôžičky 3.742,80 €, celkové náklady spotrebiteľa 1.742,82 €, splátka bez poistenia 62,38 €, splátka s poistením 64,19 €, počet splátok 60, ročná úroková sadzba 32 % RPMN, 32 % priemerná hodnota RPMN uvedená nebola, termín konečnej splatnosti bol uvedený ako august 2017. V akceptačnom liste bolo ďalej uvedené, že splatnosť prvej mesačnej splátky je ku 20.9.2012 a splatnosť každej nasledujúcej splátky je v zmysle dohodnutých zmluvných ustanovení k 20-temu dňu príslušného kalendárneho mesiaca.

14. Súd mal potom preukázané, že žalovaná skutočne poslednú splátku pred podaním žaloby na súd, zaplatila 20.9.2013 a do tohto momentu mala zaplatených 577,71 € Žalobca tvrdil, že žalovaná zaplatila aj ďalšiu splátku a to dňa 18.10.2016, ktorá podľa zostavy jeho predchodcu obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, bola priradená ako splátka z predmetnej úverovej zmluvy, avšak zo zostavy, ktorú pôvodný veriteľ na výzvu súdu pripojil na čl. 152, táto skutočnosť nevyplývala a odosielateľom mala byť K. S.. Žalobca však túto splátku evidoval ako splátku od žalovanej a reagoval na túto skutočnosť aj zmenou petitu, resp. požiadavkou na úroky z omeškania z klesajúcej istiny.

15. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne preukázané, že medzi stranami sporu podľa presvedčenia súdu, vznikla platná úverová zmluva, nakoľko jej návrhom bola zo strany žalovanej žiadosť o poskytnutie Najľahšej pôžičky a zo strany pôvodného veriteľa tzv. akceptačný list uvedený vyššie. Avšak písomné prejavy zmluvných strán sa nezhodli v tak dôležitej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, akou je zhoda v priemernej hodnote RPMN. Na návrhu teda v žiadosti žalovanej o poskytnutie pôžičky bola uvedená priemerná hodnota RPMN 21,68 %, pri akceptácii v akceptačnom liste už tento údaj absentoval. Teda je zrejmé, že písomne si strany túto náležitosť nedohodli. Podľa presvedčenia súdu však úverová zmluva platne vznikla, nakoľko mala náležitosť úverovej zmluvy, ktoré sú inak vyžadované v ust. § 497 Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník totiž predstavuje základný právny rámec pre úpravu úverovej zmluvy. Ďalší právny rámec potom pre spotrebiteľské úvery samozrejme poskytuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z pohľadu Obchodného zákonníka ale je nutné dojednať výšku poskytnutého úveru a záväzok dlžníka tento úver splatiť. Pokiaľ šlo o absenciu žalovanou stranou vytýkaného nedostatku náležitostí (mimo absencie priemernej hodnoty RPMN), súd sa s tvrdeniami žalovanej strany nestotožnil. Žalovaná mala totiž k dispozícii Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli súčasťou jej žiadosti a teda spolu s nimi vzhľadom na obsah akceptačného listu veriteľa došlo podľa presvedčenia súdu k dojednaniu všetkých obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere mimo dojednania, alebo zhodného uvedenia priemernej hodnoty RPMN, ktorá je inak náležitosťou vyžadovanou v ust. 9 ods. 2 písm. y/ zák. č. 129/2010 Z.z.. V prípade, že zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahovala, bola považovaná podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bez poplatkov. Pokiaľ žalovaná namietala nesprávnosť výpočtu RPMN, teda výpočet RPMN v jej neprospech, tak do spisu pripojila výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver (na základe elektronickej kalkulačky čl. 130), z ktorého vyplývalo, že priemerná hodnota RPMN je 32 % v prípade splácania úveru vo výške 2.000 € splátkou 62,38 €, čo bola splátka úveru bez poistenia. Ak žalovaná vytýkala, že poistenie úveru nebolo

zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa, tak v tomto smere súdu oponuje ust. § 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, podľa ktorého celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V tomto prípade je zrejmé, že veriteľ nezahrňoval poistné do celkových nákladov spotrebiteľa, avšak súd v tomto smere odkazuje na Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorých na získanie spotrebiteľského úveru nebolo nutné uzavrieť poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru a rovnako vo formulári žiadosti o poskytnutie Najľahšej pôžičky v časti V. mala žalovaná ako klientka, možnosť uzavrieť túto zmluvu aj bez poistenia schopnosti splácať splátky. Žalovaná si však podľa vyznačenia na formulári zmluvy vybrala poistenie typu Základný súbor poistenia. Teda žalovanej vo formulári bola daná možnosť poistenie odmietnuť. Žalovaná neprodukovala dôkaz nesporne preukazujúci, že by jej poistenie bolo nanútené a že by bez neho spotrebiteľský úver nezískala napriek informáciám, ktoré boli uvedené vo formulári o Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere. Preto v tomto smere súd nevidel ako vadu údaj o RPMN uvedený v zmluve.

16. Súd pre absenciu dohody o priemernej hodnote RPMN, ktorá je podľa presvedčenia súdu podstatným údajom a veľmi dôležitým údajom pre spotrebiteľa, nakoľko dáva spotrebiteľovi možnosť porovnať, za akú cenu si kupuje úver u toho - ktorého veriteľa, považoval úver poskytnutý žalovanej za bezúročný a bez poplatkov. Preto žalovaná má povinnosť žalobcovi vrátiť len sumu, ktorú mu dlhuje na istine, ktorá aj bola poskytnutá vo výške 2.000 €.

17. Ak potom žalovaná mala zaplatiť sumu 2.000 € 60-timi splátkami zročnými k 20-temu dňu toho ktorého kalendárneho mesiaca, je zrejmé, že výška jednej splátky by pri počte 60 a pri požičanej istine 2.000 € mala predstavovať sumu 33,33 €. V čase od augusta 2012 do 30.9.2013, keď po tomto dni už žalobkyňa nezaplatila žiadnu splátku, by mala žalobkyňa celkovo zaplatiť žalobcovi pri výške splátky 33,33 € mesačne sumu 433,29 €, čo je celkovo 13 splátok po 33,33 €. V čase od 30.10.2013 do 30.9.2016 mala žalovaná celkovo zaplatiť 36 splátok po 33,33 €, teda sumu 1.199,88 €. Titulom nepremišaných splátok dlhu by žalobca mohol žiadať len splátky, ktoré sa stali zročné tri roky pred podaním žaloby na súd, teda splátky, ktoré boli zročné v období od 20.10.2013 do 20.9.2016. Zo sumy, ktorú žalovaná celkovo zaplatila žalobcovi vo výške 577,71 €, možno len sumu 433,29 € započítať na to, čo by žalobcovi patrilo titulom splátok po 33,33 € k 30.9.2013 a zvyšok sumy, ktorý predstavuje sumu 144,42 €, je nutné započítať na nároky žalobcu, ktoré sa stávali zročné od 20.10.2013 do 20.9.2016, kedy mal pri predpokladanej výške splátok 33,33 € a ich počte 36 v tomto období, nárok na sumu 1.199,88 €. Ako totiž vyplývalo z jednotlivých podaní žalobcu, žalobca totiž uplatňoval nároky, ktoré má podľa jeho názoru zročné do 20.9.2016. Ak teda v tomto období od 20.10.2013 do 20.9.2016 mal žalobca zročné splátky v celkovej výške 1.199,88 €, od ktorých je ale nutné odpočítať preplátok v sume 144,42 € ako sumu, ktorú žalovaná nad povinný rámec plnila veriteľovi do 20.10.2013, potom nárok žalobcu na zročné splátky do 20.9.2016 klesá na sumu 1.055,46 €. A keďže žalobca zohľadňoval platbu 30 € uskutočnenú podľa jeho názoru v prospech záväzku, ktorý mala žalovaná voči nemu vo výške 30 € k 19.10.2016, súd musel reagovať na upravený návrh aj vo výroku rozsudku.

18. Súd preto žalobcovi titulom dlžnej istiny úveru, na ktorý má žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa nárok za obdobie od 20.10.2013 do 20.9.2016, priznal sumu 1.025,46 € spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne tak, ako žalobca žiadal od 21.9.2016 do 18.10.2016 zo sumy 1.055,46 € a s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.025,46 € (ktorá zohľadňuje platbu 30 € 19.10.2016) od 19.10.2016 do zaplatenia.

19. Súd totiž konštatuje, že žalobca nemohol zosplatiť dlh predžalobnou upomienkou zo dňa 16.10.2013 pre neplnenie jednotlivých splátok zo strany žalovanej, nakoľko takéto oprávnenie veriteľa vyžaduje v zmysle ust. § 565 Obč. zák. dohodu zmluvných strán, ktorú zmluva o spotrebiteľskom úvere, či už v žiadosti, alebo v akceptácii, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach veriteľa neobsahovala, naviac žalobca ako veriteľ, resp. jeho predchodca nepreukázali, že by si počínali v súlade s ust. § 53 ods. 9 Obč. zák.. Preto tzv. predžalobná upomienka, ktorou pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na zaplatenie zvyšku dlhu jednorázovo, nemohla spôsobiť zmenu zmluvy, pokiaľ ide o spôsob splácania

úveru. Súd je preto toho názoru, že žalovaná je stále v omeškaní s úhradou splátok, ktoré boli zročné po 20.9.2016 a na ktoré žalobca neuplatnil nárok.

20. Súd potom zamietol žalobu v časti, kde žalobca požadoval istinu vyššiu za jednotlivé obdobia uvedené v žalobe ako nedôvodnú.

21. Žalobca v podstate postupne obmedzil svoj nárok, keďže upustil od uplatňovania nároku na premičané splátky, resp. požadoval úroky z omeškania v nižšej sadzbe a za kratšie obdobie, než žiadal v pôvodnej žalobe. Preto vzhľadom na postupné čiastočné obmedzenie nároku súd vo zvyšku uplatneného nároku konanie zastavil v súlade s ust. § 145 ods. 2 C.s.p..

22. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p., keďže žiadna zo strán v konaní nebola celkom úspešná a neúspech žalobcu oproti pôvodne požadovanej istine a úspech žalovanej, sú približne v rovnakom rozsahu. Súd rozhodol tak, že žiadna zo strán, ani osobitný subjekt, nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.